

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.22.224/2016/3.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bajkai István ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Palatics Edit

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.417/2016/4-II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 19.P.24.722/2015/7.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak felhívásra megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] .. képviselőjeként 2015. március 3-án sajtótájékoztatót tartott. Az alperes által szerkesztett ..internetes portál Belföld rovatában

erről szóló cikk jelent meg 2015. március 4-én .. címmel. A cikkben a sajtótájékoztatóról a következőket közölték:.. azt állítja, hogy egy olyan szlovákiai cég nyert egy tavalyi magyar közbeszerzésen, amelynek több áttételen keresztül .., .. veje is a tulajdonosa. .. a párt alelnöke szerdán azt mondta, hogy 2014 novemberében az .. informatikai fejlesztésére írt ki pályázatot, amelyet a szlovákiai .. nyert 500.000.000 forintos ajánlattal. Ennek a cégnek a többségi tulajdonosa a magyar .., amely viszont 49%-ban a .. tulajdonában van. A .. egyik tulajdonosa .., volt .. fia, .., a másik pedig a .., amelyekkel a különböző közvilágítási tendereken indult ..- közölte. .. úgy fogalmazott: Nemcsak az felháborító, hogy a „miniszterelnök családjába tartozó személyek tonnaszám nyerik a közpénzt”, hanem az is, hogy .. most egy szlovákiai cégen keresztül nyert, vagyis a győztes cég Szlovákiában fog adózni. Történik ez azután, hogy a .. és .. „kikelt” a szlovákiai magyar cégalapításokkal szemben - tette hozzá.” Egyben további alcím alatt .. alcímmel a .. önkormányzatnak a helyi kikötő felperes cége számára történő átruházásáról, az ott tett szándéknyilatkozatról, az ügyben tett feljelentésről tájékoztat. Külön bekezdésben az alperes további négy közbeszerzési ügyben írt nyomozásról ír, a felperes 50%-os tulajdonában álló .. érintettségével. 2015. március 4-én azonos helyen az alperes közzétette a felperes álláspontját is .. alcím alatt. Ugyanitt .. alcím alatt közli a .. ügyben tett nyilatkozatát is a .. kikötő vonatkozásában.

- [2] A felperes 2015. március 30-án sajtó-helyreigazítási kérelmet terjesztett elő az alperesnél, amely a kérelemnek nem tett eleget, az alperes ezt követően 2015. április 16-án helyreigazítási keresetet terjesztett elő. A Fővárosi Törvényszék 2015. április 30-án hozott 19.P.21.646/2015/4. sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság 2.Pf.20.714/2015/3-II. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes a megismételt eljárásban pontosított keresetében olyan tartalmú helyreigazítás közlésére kérte kötelezni az alperest, amelyből kitűnik, hogy a perbeli cikkben a sajtószerv .. valótlan tartalmú nyilatkozatát híresztelte, mert sem .., sem cége nem indult 2014 novemberében az .. által informatikai fejlesztésre kiírt közbeszerzési pályázaton és a nyertes szlovákiai .. cégben sem rendelkezik közvetett vagy közvetlen módon tulajdonosi érdekeltséggel. A valóság ezzel szemben az, hogy az .. többségi tulajdonos az ..-ben a .. kisebb tulajdonos mellett. A ..-ben .. valóban érdekelt, mint a .. tulajdonosa, azonban a tulajdonosi láncolatot áttekintve egyértelműen látható, hogy .. az ..

nyereségéből nem részesül. Figyelemmel arra, hogy .. nem rendelkezik tulajdonosi érdekeltséggel a nyertes szlovákiai cégben, az sem igaz, hogy .. az .. nyeresége után .. teljesíteni adófizetési kötelezettségét.

- [4] Az alperes a megismételt eljárásban is a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a pontosított kereseti kérelem még mindig nem kellően pontos, nem felel meg a Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltaknak, mert nem jelöli meg konkrétan, hogy a közlések mely részét tekinti valótlanoknak. Utalt arra is, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárásban az állandó bírói gyakorlat szerint nincs arra jogi lehetőség, hogy a felperes az eredeti kérelemhez képest keresetét kibővítse, az alperes helyzetét nem lehet terhesebbé tenni, mint, amilyen az a pert megelőzően volt. A kereset érdemében előadta, hogy egy politikai párt nyilvános sajtótájékoztatójáról számolt be, az ott elhangzottakat valóságghűen közölte és a cikkben közzétette a felperes álláspontját is. Az alperes szerint tájékoztatási kötelezettségének tett mindezzel eleget, a közérdeklődésre számot tartó témáról számolt be kiegyensúlyozott módon. Az alperes önmagában azon felperesi tényelőadásokat nem vitatta, hogy az .. a tulajdonosa az ..-nek, amelynek tulajdonosa a .., amely részben a .., azaz .. cégének a tulajdonában van és azt sem vitatta, hogy mindebből nem következik, hogy a felperes nyert volna a pályázaton, illetve hogy .. adózna - egyéb indokból kérte a korábbiak szerint a kereset elutasítását.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének érdemben helyt adott azzal, hogy a helyreigazítás szövegét a kereset keretein belül maga határozta meg a következők szerint:
„Az általunk szerkesztett .. internetes oldalon 2005. március 4. napján .. című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy annak az .. szlovákiai cégnek a tulajdonosa több áttételen keresztül .., .. veje, amelyik az .. által informatikai fejlesztésre kiírt közbeszerzési pályázaton nyert. Valótlanul híreszteltük azt is, hogy .. a szlovákiai cégen keresztül nyert és ezzel azt a hamis látszatot keltettük, hogy .. fog adózni”.
- [6] Az elsőfokú bíróság az alperest perköltség megfizetésére, továbbá az illeték megtérítésére kötelezte. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a sajtót a mástól származó értesülés továbbadásáért (híresztelésért) objektív felelősség terheli. Ebből következően nem osztotta az alperes azon álláspontját, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás elvéből következően az alperest az esetleges valótlan tények híresztelése körében felelősség ne terhelhetné. Önmagában az alperes az állított tények objektív valótlanságát nem vitatta, ezért az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a valótlan tények híresztelésével és

ezzel együtt hamis látszat keltésével az alperes alapot adott helyreigazítás elrendelésére. Jelezte az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperes a megismételt eljárásban már nem vitatta, hogy az alperesi cikkben a sajtótájékoztató anyagának megfelelően került sor a tájékoztatásra, a bíróság szükségtelennek tartotta a sajtótájékoztató anyagának becsatolását és mellőzte az alperes erre való kötelezését. Rögzítette továbbá azt, hogy a PK 15. számú állásfoglalás alkalmazásával a helyreigazítás pontos szövegét a bíróság határozta meg.

- [7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította. Erre figyelemmel kötelezte a felperest, hogy fizesse meg az alperesnek az első- és másodfokú eljárási költséget, valamint a le nem rótt kereseti és fellebbezési illetékeket. Döntése alapjaként felhívta az Alaptörvény IX. és VI. cikkét, együttesen vizsgálta az Smtv. 10. §-át és 12. § (1) bekezdését, illetve idézte a Legfelsőbb Bíróság PK 12. és 14. számú állásfoglalását.
- [8] A jogerős ítélet a bírói gyakorlat elemzése után rögzítette, hogy a sajtószervet terhelő objektív felelősség alól a sajtószerv csak szűk körben mentesülhet. A konkrét esetben ugyanakkor arra a következtetésre jutott, hogy amennyiben a sajtó fontos közérdekű problémát tárgyaló nyilvános rendezvényen elhangzottakról a felelősségre vonható személyek pontos megjelölése mellett, az elhangzottaknak megfelelően szöveghűen, hitelesen tudósít maga a vitát nem dönti el, csak beszámol az elhangzott tényállításokról, azokat nem tünteti fel hamis színben, akkor felelősségre nem vonható. A jogerős ítélet szerint a felelősségre vonás sértené a sajtónak a közérdekű problémák megvitatásában, a tájékoztatásban játszott szerepét. Az objektív felelősség alóli mentesülésnek fontos feltételeként rögzítette ugyanakkor a jogerős ítélet azt, hogy a harmadik személytől származó, átvett kijelentések valóban közérdekű problémát érítsenek, a közlő személye megállapítható legyen, valamint a sajtónak az érintett személy számára módot kell adni arra, hogy a közölt információról nyilatkozzon, saját álláspontját kifejtse, beleértve az esetleges cáfolatot is. A jogerős ítélet ezt követően vizsgálta a felállított feltételrendszernek való megfelelést. Nem vitatta, hogy a híresztelt közlés objektíve nem volt valós, hiszen a felperes a szlovákiai cégben tulajdonjoggal nem rendelkezik és az sem felelt meg a valóságnak, hogy a felperes nyert volna közbeszerzési pályázaton és adófizetési kötelezettségét Szlovákiában teljesítené ezzel kapcsolatban. A jogerős ítélet ezzel együtt sem látott alapot helyreigazítás elrendelésére. A felperes a perben kizárólag azokat a kitételeket sérelmezte, amelyek nem vitatottan a sajtótájékoztatón .. közszereplő politikustól származtak. Az adott téma közügynek minősül, nem a felperes személye vagy rokoni

kapcsolatai miatt, hanem azért, mert az .. informatikai fejlesztésére kiírt közbeszerzési pályázat elnyerése, ezzel kapcsolatban a közpénzek elköltése, felhasználása minősül közügynek. Ez közérdeklődésre számot tarthat, közéleti vita részét képezi. A jogerős ítélet indokolása szerint az alperes az információ forrását egyértelműen megjelölte, a politikus által közölteket valósághűen közvetítette. Egyidejűleg az arra vonatkozó közlemény kiadását követően közzétette az alperesi álláspontot is, a felperes családi kapcsolataira való utalás pedig nem volt valótlan. A jogerős ítélet szerint a cikk az ellentétes álláspontokról hitelesen számolt be, mindkét álláspontot közel azonos terjedelemben szöveghűen ismertetve, a következtetések levonását pedig az olvasóra bízta, a tényállítások valóságát vagy valótlanságát nem állította, célja az álláspontok ütköztetésének ismertetése volt. A jogerős ítélet szerint önmagában az a körülmény, hogy a híresztelt állításoktól a sajtószerző nem határolódott el, helyreigazításra nem ad alapot. Utalt a jogerős ítélet arra, hogy a felperes nincs elzárva egyéb személyiségi jogainak esetleges érvényesítésétől.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[9] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó ítélet meghozatalát (gyakorlatilag az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását). A tényállás lényegének azt tekintette, hogy az alperes nem vitatottan valótlán tényállítást híresztelt, nem győződött meg az általa közvetített állítások valóságáról. Álláspontja szerint az alperes nem kelthet olyan látszatot, mintha valósak lennének az állítások, továbbá a való tényeket ténylegesen nem közölte. A jogerős ítélet indokolásával szemben kifejtette, hogy érdemben a híresztelés, a mástól származó értesülés továbbadásáért való felelősség intézménye nem üresíthető ki. Ebben a körben nem lehet elegendő a bizonytalan bírói gyakorlatra való hivatkozás, hiszen a bírói gyakorlat sem lehet ellentétes kifejezett törvényi rendelkezésekkel. Álláspontja szerint nem tűntethető el a sajtószerző objektív felelősségének alapelve a sajtó-helyreigazítás intézményéből. Utalt arra is, hogy a közlemény egésze, az alkalmazott cím, illetve a szerkesztési mód is azt a benyomást kelti, hogy valósnak fogadták el .. sértő és valótlan állításait, annak valótlanságát nem rögzítették. Álláspontja szerint továbbá a bírói gyakorlat által az objektív felelősség oldására kialakult gyakorlata a jelen esetben nem érvényesíthető, mert nem folyamatban lévő eljárásról számolt be annak hivatalos résztvevője (állami szerv képviselője), hanem egy politikusi megnyilatkozásról volt szó.

[10] Az alperes a tárgyaláson közölt felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását. Tarthatatlannak

minősítette azt az álláspontot, hogy politikusnak közérdekű ügyben tett nyilatkozatát, amelyről a sajtó tudósított, a közlést megelőzően ellenőrizni kellene. Megjegyezte, hogy a konkrét esetben a felperes által valótlannak tartott tényállítás ellensúlyozására a cikk az ellentétes álláspontot is ismertette, ezzel pedig a sajtó eleget tett tájékoztatási kötelezettségének.

- [11] A felperes az ellenkérelemmel szemben utalt arra, hogy valótlán tényállítások elhangzása esetén az érintett sajtótájékoztató kapcsán is jogosult jogainak védelmében fellépni, a jelen esetben egyébként a felperes nem minősül közszereplőnek.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [13] A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés értelmében a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati eljárásban a bírói gyakorlat szerint érvényesül a felülmérlegelés tilalma, azaz nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes értékelése alapozhat meg.
- [14] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát vagy kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. A IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. A (4) bekezdés szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.
- [15] A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (továbbiakban: Smtv.) 4. § (1) bekezdése szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (3) bekezdés értelmében a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A 10. § értelmében mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről,

valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről. A 12. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, ehhez képest melyek a való tények.

- [16] A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása értelmében a kifogásolt sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt kitételeket nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint kell megítélni. A sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, gazdasági, politikai, művészeti vagy tudományos vita önmagában ugyancsak nem lehet helyreigazítás alapja.
- [17] A PK 14. számú állásfoglalása szerint a sajtóközlemény kifogásolt tényállításainak valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét.
- [18] Ezek a szabályok egyértelműen a sajtó objektív felelősségére utalnak, a mástól származó értesülés továbbadása (híresztelése) esetében is. Az objektív felelősség általános elvéből a bírói gyakorlat kivételként emelte ki a bűnügyi tudósítások kérdését, vagyis a sajtószerv nem tehető felelősség akkor, ha híven közli az adott eljárás aktuális állását vagy átveszi az adott ügyben tájékoztatni hivatott szervezet (rendőrség, ügyészség) tájékoztatását, továbbá tiszteletben tartja az ártatlanság vélelmének alkotmányos alapelvét és a tudósítás nem tartalmaz előzetes ítéletmondást.
- [19] A Kúria kiemeli azt, hogy a híresztelés jogi megítélésében az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) gyakorlata, valamint ehhez kapcsolódóan az Alkotmánybíróság újabb határozatai és az ehhez kapcsolódó legújabb bírói gyakorlat valóban újabb tendenciát fogalmaz meg. Az EJEB gyakorlata szerint ugyanis alapjogok ütközése esetén érdekmérlegelésnek van helye. Ilyen alapjogok a jelen esetben a felperes emberi méltóságán alapuló személyiségi jogai, illetve a másik oldalon a tájékoztatáshoz, közéleti viták

bemutatásához fűződő alkotmányos alapjog. Ebben a körben az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatának indokolása tartalmazta azt, hogy a véleménynyilvánítás és sajtószabadságnak alkotmányos értékéről és a demokratikus társadalom életében betöltött jelentős szerepéről kifejtett álláspontokból következik, hogy e szabadság különleges védelmet követel akkor, amikor a közügyeket és a közhatalom gyakorlását a közfeladatot ellátó, illetve a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érinti. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint kiemelkedő alkotmányos érdek az állami és a helyi önkormányzati feladatokat ellátó szervek és személyek tevékenységének nyilvános bírálhatósága, valamint az, hogy a polgárok bizonytalanság, megalkuvás, félelem nélkül vehessenek részt a politikai és társadalmi folyamatokban, a közéletben. Az Alkotmánybíróság szerint fokozott alkotmányos védelmet élveznek az olyan értékítéletek, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot, még akkor is, ha esetleg túlzóak vagy felfokozottak.

- [20] Az EJEB gyakorlata egyértelművé tette, hogy a közügyekkel összefüggésben kifejtett vélemények fokozott védettsége nem korlátozódik csupán a szűken vett politikai vitákra és politikusokra. Pártpolitikai vitákon túl a közösséget érintő egyéb kérdések megvitatásának szabadságát is különös erővel védi a véleménynyilvánítás joga. Az EJEB nem csupán azokban az esetekben hívja fel a közügyek vitatásának kiemelkedő jelentőségű érvét, amelyekben a vitatott megszólalás a politikusokra vagy hivatalos személyekre vonatkozik, hanem akkor is, ha az adott közérdekű kérdés magánszemélyeket is érint. Utóbbi esetben a magánszemélyek tūrésküszöbének is emelkednie kell. A sajátos mércék alkalmazása szempontjából tehát nem önmagában az érintett személy státuszának, hanem a vélemény közügyekhez kapcsolódó jellegének van meghatározó szerepe. Az EJEB gyakorlata egyértelmű abban, hogy széles körben biztosítani kell a közügyek vitatásának szabadságát. Mindezek nyomán az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a szólásszabadság kitüntetett szerepe azzal jár, hogy egyrészt csak kivételes jelleggel kell engednie a korlátozására felhozott más jogokkal, illetve alkotmányos értékekkel szemben, másrészt a szabad véleménynyilvánítást korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni. [7/2014. (III. 7.) AB számú határozat (30) (31) és (42) bekezdés] Ugyanezen határozatban az Alkotmánybíróság kinyilvánítja, hogy változatlanul fenn kell tartani a különbséget az értékítélet, a véleménynyilvánítás, valamint a tényállítások megítélése között. A Kúria álláspontja szerint az érdekmérlegelésnél figyelembe kell venni azt, hogy egy politikai párt hivatalos tájékoztatójáról szóló beszámoló a sajtó szabadságának, a szabad tájékoztatásnak, a sajtónak a demokratikus közvélemény kialakításában betöltött szerepének a közvetlen megvalósulását jelenti, ezért az ilyen beszámolók tartalmának a fokozott védelme lehet indokolt. Az

Alkotmánybíróság is hangsúlyozza, a 28/2014. (IX. 29.) AB számú határozat indoklásának 42. pontjában, hogy mindaddig, amíg valamely tájékoztatás nem visszaélés a sajtószabadság gyakorlásával, az emberi méltóság (beleértve a jóhírnév védelmét is) védelmével összefüggésben a személyiségi jogok sérelmére való hivatkozás ritkán alapozza meg a sajtószabadság gyakorlásának a korlátozását.

- [21] Mindezekre figyelemmel a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy mentesülhet-e a sajtószerv a helyreigazítás kötelezettsége alól abban az esetben, ha egy nyilvános, meghirdetett, politikus által tartott sajtótájékoztató tartalmáról valósághűen számol be és egyidejűleg közli az ellenérdekű fél álláspontját is. A felperes szerint a közleményt a maga egészében kell vizsgálni, tekintettel kell lenni a sajtóközlés kiemelten közölt címére („..?”) és arra is, hogy a cikk igen jelentős terjedelemben egyébként is negatív színben tünteti fel a felperes személyét, állítólagos „ügyei” kapcsán. Az alperes szerint az olvasók törvényben biztosított tájékozódáshoz való jogát sértene a helyreigazításra kötelezés és teljesíthetetlen követelmények elé állítaná a sajtószervet, figyelemmel arra is, hogy a hírszolgáltatásnak időszerűnek is kell lennie.
- [22] A Kúria alapvetően megalapozottnak találta a jogerős ítélet érvelését abban, hogy a sajtó jogosult és egyben köteles volt beszámolni egy közérdekű ügyben tartott sajtótájékoztatón elhangzottakról az Smtv. idézett 10. §-a alapján. A közéleti viták bemutatásának kötelezettségéből fakadóan egyetértett a Kúria a jogerős ítélet indoklásával abban, hogy amennyiben a sajtótájékoztatón elhangzottakról a sajtószerv a forrás pontos megjelölésével, torzítás nélkül, valósághűen számol be és a tájékoztatásban teret adnak az ellentétes (felperesi) álláspontnak, akkor nincs helye sajtó-helyreigazítás elrendelésének. Ezen feltételek teljes körű teljesülése esetén a közügyek nyilvános vitathatósága az érdekmérlegelés során valóban elsőbbséget élvez, figyelemmel a sajtó kiemelt (watchdog - „őrkutya”) szerepére is.
- [23] Fontosnak tartja a Kúria kiemelni azt, hogy a jelen esetben aktuális eseményről való időszerű tudósításról van szó, amely tartalmazta a felperes cáfolatot kifejező közleményét is. Más jogi megítélés alá esik egy tényfeltáró írás, oknyomozó cikk (nem aktuális tudósítás), amely esetében elvárható pl. egy cég tulajdonosi érdekeltségi viszonyainak részletes feltárása - a jelen esetben viszont nem erről volt szó. A helyreigazítási felelősség alóli mentesülés szigorú feltételeiből következik az is, hogy amennyiben a nyilvános sajtótájékoztatón külön vizsgálat nélkül is megállapítható módon nyilvánvaló valótlanságok hangoznak el, annak valósághű közvetítése sem mentesíti a sajtószervet a helyreigazítás vagy egyéb személyiségi jogi felelősség viselése alól.

- [24] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A pervesztes felperest kötelezte a perköltség megfizetésére, illetve a le nem rótt felülvizsgálati illeték megtérítésére.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [25] Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés, IX. cikk (1), (2) és (4) bekezdés, Smtv. 4. § (1) és (3) bekezdés, 10. §, 12. § (1) bekezdés, Pp. 78. § (1) bekezdés, 206. § (1) bekezdés, 275. § (3) bekezdés, 342.-346. §, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdés

Záró rész

- [26] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. március 29.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

AM

tisztviselő